

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกกับทุกคน มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดเพียงครั้งเดียวและสร้างผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อะไรคือหนึ่งสิ่งที่ลูกควรจะทำเพื่อให้ลูกจะสามารถที่จะคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตได้?
- คำตอบ:** คำตอบ: ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ให้จดจำว่าลูกทั้งหมดคือนักแสดงและในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อเตือนลูกสำหรับสิ่งนี้ว่า: ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน การรักษาสำนึกนี้คือการอยู่อย่าง “มานมานะภาพ” และ “มาเดียจิตาฟ” นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่พ่อสอนลูก
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติที่ต้องการเพื่อมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส?
- คำตอบ:** ค่ายกย่องของการเป็นผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเต็ม 16 องศา คือคุณสมบัติที่ลูกได้รับจากพ่อที่ลูกต้องการสำหรับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส
- เพลง:** มีความอดกลั้นเถิด โอ้ จิตใจเอ๋ย วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง

โอมซานติ ลูกๆ ลูกๆ ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ว่าการแสดงกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ วันเวลาของความทุกข์จะหลงเหลืออยู่เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้นและแล้ว จะมีความสุขที่สม่ำเสมอและไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เมื่อลูกๆ เกี่ยวกับความสุขและแล้วลูกก็เข้าใจว่านี่คือดินแดนของความทุกข์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างทั้งสอง เวลาลูกกำลังทำความพยายามเพื่อความสุข นั่นคือ ลูกทำตามศรัทธา เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใคร เวลาลูกต้องไปหา บาบามาเพื่อพาลูกกลับไป ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ อยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัวและอย่างแนนอน ลูกทำตามความรับผิดชอบของลูก หากลูกไม่ทำตามความรับผิดชอบของลูก ลูกก็เป็นเหมือนกันกับซานยาสิ ผู้ที่ไม่ทำตามความรับผิดชอบของพวกเขา นั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่อยู่ในหนทางสันโดษหรือหฺริโยคี เวลานั้นพระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ซึ่งเรากำลังเรียนรู้ คัมภีร์ศาสนาของบาร์ตคือกิตะ เราไม่มีสายใยใดกับคัมภีร์ศาสนาใดก็ตามที่ผู้อื่นมี ซานยาสิไม่ได้เป็นของหนทางครอบครัว ของพวกเขาคือหฺริโยคะ พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของเขาและเข้าไปในป่า พวกเขาต้องสละละทิ้งชาติแล้วชาติเล่า ลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัว มีการสละละทิ้งเพียงครั้งเดียวและแล้วก็ได้รับผลรางวัลนั้นถึง 21 ชาติเกิด ของพวกเขาคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดในขณะที่ของลูกนั้นคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ราชาโยคะนี้ของลูกได้รับการยกย่องอย่างมาก พระเจ้าได้สอนราชาโยคะแก่ลูก ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นพระเจ้า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เพียงท่านเท่านั้นให้อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นี้ ไม่มีความไม่ชอบต่อหนทางของการครองเรือน พ่อพูดว่า: ในชาติเกิดสุดท้ายนี้กลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ ไม่สามารถมีซานยาสิใดเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาเองก็ต้องการโลกที่บริสุทธิ์ด้วย สำหรับเพียงโลกเดียวนั้นเท่านั้นที่พวกเขาเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เป็นของหนทางของการครองเรือน พวกเขาไม่เชื่อในเหล่าเทพ พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะและพ่อก็ไม่สามารถสอนหฺริโยคะ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ การประชุมระดับโลกกำลังจะเกิดขึ้นในเดลี จงอธิบายสิ่งเหล่านี้ที่นั่น ให้สิ่งที่เป็นข้อเขียนแก่พวกเขา หากเป็นข้อความที่เขียนขึ้น พวกเขาทั้งหมดจะเข้าใจ เวลานั้นเราเป็นของสกุลบราห์มินที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้คนเหล่านั้นเป็นของสกุลศูทร เราคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาคือผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและเราคือผู้ที่มีโยคะกับพระเจ้า ดังนั้น มีความแตกต่างในความคิดเห็น ใช่หรือไม่? เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ด้วยการเป็นของพ่อ ลูกได้รับมรดกของพ่อ เหล่านี้เป็นกลอุบายอย่างยิ่ง ก่อนอื่นใด ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาเทพของบาร์ตคือศาสนาหลัก ชาวบาร์ตได้หลงลืมศาสนาของพวกเขาเอง ลูกรู้ว่า ตามละคร ชาวบาร์ตต้องลืมศาสนาของพวกเขา เพียงเมื่อนั้นที่พ่อจึงจะมาและสามารถทำการก่อตั้ง ท่านจะมาด้วยเหตุผลอื่นใดเล่า? พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อศาสนาเทพหายไป อย่างแนนอนที่ศาสนานั้นต้องหายไป มีคำกล่าวว่า: ขาหนึ่งของวัวนั้นหักและโลกจึงยืนอยู่บนสามขา มีสี่ศาสนาหลัก ขาของศาสนาเทพได้หักลงในเวลานี้ นั่นคือศาสนานั้นในเวลานี้ได้หายไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงให้ตัวอย่างของต้นบันยานและรากฐานของต้นไม้นั้นผุพัง แต่กิ่งก้านของสาขาและลำต้นยังคงอยู่อย่างไร ดังนั้น ที่นี้ ด้วย รากฐานของศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ แต่มีลัทธิภิกษุ ฯลฯ มากมาย ลูกได้มีการรู้แจ้งที่สมบูรณ์ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า:

เวลานี้ลูกๆ รู้ความลับของละครนี้และทั้งต้นไม้วาเวลานี้ได้กลับมาเก่าอย่างไร หลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอนที่ยุคทองต้องมา แน่หนอนที่วางจะต้องหมุนไป ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าการแสดงกำลังจะจบลงและเรากำลังจะกลับบ้าน ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา ให้จดจำว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน นี่คือการหมายของ “มานมานะภาพ” และ “มาเดียจิภาพ” เมื่อลูกต้องให้คำบรรยายในชุมนุมใหญ่ อธิบายว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังบอกลูกอีกครั้งหนึ่งว่า: โอ ลูกๆ ละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผา ทั้ง พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกให้กลับมาเป็นเช่นดอกบัว จดจำพ่อ อยู่อย่างบริสุทธิ์และเข้าถึงความรู้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ ทั้งหมดอยู่ในความตกต่ำ บาบามาและประธานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่พวกเขา ในยุคทองเหล่าเทพเคยอยู่ในการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส การเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเติมเปี่ยม 16 องค์คือคุณสมบัติที่เป็นที่ต้องการสำหรับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ใครให้คุณสมบัติเหล่านี้แก่ลูก? พ่อ อะไรคือคุณสมบัติของท่าน? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ ค่ายกย่องของท่านนั้นแตกต่างไปอย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่ว่าทั้งหมดนั้นคือหนึ่งเดียว พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นและพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของท่าน สิ่งสร้างใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมา อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สกูลบราห์มินั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด เพียงสกูลบารัตเท่านั้นที่เป็นที่จดจำ ลูกต้องไปผ่านสกูลเหล่านั้นขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิด บราห์มินมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น อัจชะ ความเจียบบงบนั้นก็ดีมาก ลูกแต่ละคนมีพวงมาลัยของความสงบรอบคอลูก มีเรื่องราวของราชินีที่ทำสร้อยคอของเธอหายไป เวลานี้ลูกจดจำบ้านของลูก ดินแดนของความสงบอย่างมาก ทุกคนต้องการไปสู่บ้านแห่งความสงบนั้น แต่ใครจะชี้หนทางให้แก่พวกเขา? ไม่มีใคร นอกจาก พ่อ มหาสมุทรแห่งความสงบจะสามารถชี้หนทางนั้นแก่ลูกได้ ค่ายกย่องของพ่อ “มหาสมุทรแห่งความสงบ มหาสมุทรแห่งความปิติ” นั้นดีมาก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ มีความแตกต่างเช่นกลางวันและกลางคืน! กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ค่ายกย่องของพ่อนั้นแยกออกไป ด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีการพิสูจน์ค่ายกย่องของท่าน ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะนั่งและกราบไหว้บูชาตนเอง พระเจ้านั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ท่านไม่มีวันกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่มาจากเบื้องบนจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มีประเด็นมากมาย มองดูว่าผู้คนมากมายเพียงไรมาที่นี่ แต่เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นปรากฏตัวขึ้นเพราะจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก จะเฝ้าแต่มีการสร้างปวงประชามากมาย แต่เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ มีตัวอย่างของนาราด เวลานี้ลูกมองดูใบหน้าของตนเองและดูว่าลูกได้กลับมาามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีใหม่ เพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นจะกลายเป็นราชา มีปวงประชามากมายที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับราชาหนึ่งคน ลูกควรทำความพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง ในบรรดาราช บ้างก็เป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ และผู้อื่นก็เป็นราชาเล็กๆ มีราชามากมายในบารัต อาณาจักรได้ดำเนินมาในบารัต ในยุคทอง มีราชาและจักรพรรดินีมากมาย ที่นั่นจักรพรรดิมีเจ้าชายและเจ้าหญิง พวกเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย ราชามีทรัพย์สมบัติน้อยกว่า เวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เวลานี้กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักร นี่คือการรู้สำหรับการกลายเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ลูกกำลังทำความพยายามสำหรับสิ่งนี้ บาบากล่าวว่า: ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์หรือรามและสีดาหรือไม่? และแล้วลูกๆ ทั้งหมดก็ตอบว่า: พวกเราจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์ “เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อ” สิ่งเหล่านี้น่าอัศจรรย์ ไม่มีที่ใดอื่นที่พวกเขาพูดถึงสิ่งเหล่านี้หรือไม่มีการอ้างถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ ลือคของสติปัญญาของลูกเวลานี้ลูกเปิดขึ้นแล้ว พ่ออธิบาย: ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา ให้คิดว่าตนเองเป็นนักแสดง เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน: จดจำสิ่งนี้เสมอ สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็น “มานมานะภาพ” และ “มาเดียจิภาพ” พ่อเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ไม่มีใคร นอกเหนือจากพ่อสามารถดลใจให้ลูกทำสิ่งนี้ ลูกต้องยกย่องบารัตด้วยเช่นกัน บารัตนี้คือดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เป็นสถานที่เกิดของพ่อ ผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข และผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทั้งหมด พ่อเดียวกันเป็นผู้ปลดปล่อยของทุกคนด้วย นี่คือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้ว่า ชาวบารัตจะไปยังวัดของชีวา พวกเขาก็ไม่รู้จักพ่อ พวกเขารู้จักคานธีจี พวกเขาเชื่อว่าคานธีจีเป็น มีเรื่องราวของลิง 2 ตัวต่อสู้กันและตัวที่ 3 ก็เอนเอียงออกไปจากพวกเขา พวกเขาต่อสู้กันเองและชาวบารัตก็ได้รับเนย เรื่องราวนั้นมีค่าเพียงแค่มิกิเลสตาจ (น้อย) แต่มีความหมายที่ยิ่งใหญ่มาก ถึงแม้ว่าผู้คนเป็นนักแสดง แต่พวกเขานั้นไม่รู้จักรัก เพราะผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่เข้าใจถึงความรู้นี้ ผู้ที่มั่งคั่งไม่ได้เข้าใจในสิ่งใด พ่อเป็นคนที่ได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจนและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านกำลังเล่นบทบาทของท่านในทางปฏิบัติ ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้กับชุมนุมใหญ่ สติปัญญาพูดว่า: ค่ายกย่องของลูกนั้นจะปรากฏขึ้นมาทีละน้อย เสียงฆ้องจะดังในเวลาสุดท้าย เวลานี้เป็นเงามืดของเคราะห์ร้ายเหนือลูกๆ เส้นสายโยของพวกเราไม่ชัดเจนและยังเฝ้าแต่มีอุปสรรคต่างๆ อยู่ มากเท่าที่ลูกทำความเพียรพยายาม ดังนั้น ลูกจะได้รับผลรางวัลมากตามนั้น พันดาวาสไม่สามารถที่จะ

หาที่ดิน 3 ตารางฟุตได้ ค่ายกย่องนั้นเป็นของเวลานี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่นั่น เวลานี้ ลูกรู้อะไรในทางปฏิบัติ ไม่มีความจำเป็นสำหรับการเสียใจใดๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นเช่นนี้ในวงจรที่แล้วด้วย ลูกต้องอยู่อย่างดีในตัวในร่างของละครและไม้สั่นคลอน เวลานี้การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบและเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ศึกษาเล่าเรียนในลักษณะที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจตุรละลึกถึง:

1. อย่าได้มีความเสียใจใดๆ เกี่ยวกับสิ่งใด ขอให้เส้นของสติปัญญาของลูกอยู่อย่างกระฉ่างชัดเสมอ ปกป้องตนเองจากเงามืดของเคราะห์ร้าย

2. ทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อครอบครัว อย่าได้ไม่ชอบผู้ใด คงอยู่เหมือนกับดอกบัว กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และทำให้ทุกคนเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นราชาฤๅษีที่แท้จริง ผู้ที่นำทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดมาใช้พร้อมกันกับมีอำนาจในการปกครองตนเอง
ในด้านหนึ่งมีอาณาจักรและอีกด้านหนึ่ง มีฤๅษี นั่นคือ ผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ราชาฤๅษีเช่นนี้ไม่สามารถมีความผูกพันยึดมั่นต่อตนเองหรือบุคคลใดอื่นหรือสิ่งใดๆ เพราะเขาเป็นนายของตนเอง ดังนั้นจิตใจ สติปัญญา และสันสการ์ของเขายู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขา เพราะเขามีการวางเฉย ก็ไม่สามารถมีความผูกพันยึดมั่นแม้ในความคิดที่เล็กน้อยที่สุดต่อโลกเก่า ดังนั้น การพิจารณาตนเองว่าเป็นราชาฤๅษีหมายความว่าพร้อมกันกับการเป็นราชา ลูกเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: ผู้ที่รู้จักคือผู้ที่ทำให้พ่อผู้เดียวเป็นสิ่งล้ำค่าของเขา ก่อนที่สิ่งล้ำค่าอื่นๆ ทั้งหมดจะไม่หลงเหลืออยู่

*** โอม ขานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซวารี

มีการร้องคำสรรเสริญนี้ให้แก่ใคร “ท่านคือแม่และพ่อ เราเป็นลูกๆของท่านและเนื่องจากความเมตตาของท่านเรามีความสุขกันมากมาย” นี่คือ เพลงที่ร้องแก่พระเจ้าอย่างแนนอนเพราะพระเจ้าตัวท่านเองมาในรูปของแม่และพ่อและให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกนี้ พระเจ้าได้สร้างโลกแห่งความสุขอย่างแนนอน ที่บางจุดของเวลา เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่านว่าเป็นแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่ได้รู้ว่าความสุขคืออะไร เมื่อเคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกนี้ ก็เคยมีความสุขสงบด้วย แต่ ไม่ได้มีความสุขนั้นอีกต่อไป ผู้คนมีความปรารถนาสำหรับความสุขอย่างแนนอน บ้างร้องขอความมั่งคั่งและสิ่งของในครอบครอง ในขณะที่ผู้อื่นร้องขอลูกๆ บ้างแม้ร้องขอว่าพวกเขาอยู่อย่าง เป็นเจ้าสาวที่สามีรักดี ในขณะที่สามีของพวกเขายังคงมีชีวิตอยู่ และพวกเขาจะไม่กลายเป็นหม้ายเลย ดังนั้นความปรารถนาของพวกเขากลายเป็นไปเพื่อความสุขใช่หรือไม่? ดังนั้นพระเจ้าจะเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขอย่างแนนอนในเวลาใดเวลาหนึ่ง ในยุคทองเมื่อมีสวรรค์บนโลก มีความสุขอย่างสม่างเสมอและผู้หญิงไม่เคยเป็นหม้ายเลย ดังนั้นความปรารถนานั้นได้รับการเติมเต็มในยุคทองที่ที่มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามในเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ในเวลานี้ผู้คนเพียงกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์แต่เมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างที่สุด พวกเขาพูดว่า: รับทุกสิ่งจากงานของพระเจ้าและให้พิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นของหวาน อย่างไรก็ตามเมื่อพระเจ้าท่านเองมา และสามารถทำให้ทุกข์ของเราทั้งหมดได้รับการชำระสะสาง ก็เป็นเวลานั้นที่พวกเราพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” อัจชะ